

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

408

Nemzeti Szalon

Szerző

Fiatalok

Cím:

A NEMZETI SZALONBAN

Forrás:

Delibáb

Idő:

"1942"

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Lap)

(Oldal)

All. Karpinszky-nyomda, Vig-utca 6.

Kerényi Jenő :
A lévai hősi emlék

A történelmi korok művészete fejlett összhangról tanus-
kodik az egyes műfajok között, a régi századok folyamán
mindenütt hatásos együttműködés figyelhető meg az
építészek, szobrászok és festők között. S ez az együtt-
működés úgy történt, hogy a mesterek egyike sem ál-
dozta föl önállóságát a másik javára, tehetségét és egyé-
niségét maradéktalanul kifejtve illeszkedett bele egy
magasabb egységbe. A közös munka nem föltétlenül
megalkuvás; az alkalmazkodás erkölcsi kötelesség, de
nem gát az alkotásnál. Egyik elhúnyt kitünő műtörténé-
szünk szerint a művészek a kötött feladatok alkalmával
bizonyíthatják be legmutatósbabban a képességeiket.
A meghatározott feltételek találékonyságukat erősen
próbara teszik, viszont a határtalan művészi szabadság

Borsos Miklós bronzreliefje,
a „Pásztor”

Marosán László :
Aratók

Borbereki K. Zoltán
szobra, a „Munka”

kényelme elületességre szoktathatja őket.
A fokozott erőfeszítés az eredményeket
is minősíti, a körültekintés csak használ-
hat a műnek.

„1942” jelzéssel ilyen szellemű csoport-
kiállítás látható a Nemzeti Szalonban. A
magyar művészet legifjabb nemzedéke tesz
hitet a kulturális összefogás mellett, amellet
a teljes egység mellett, amely az eltérő
modor, gyakorlat, példa és stílus ellenére
is, tökéletes harmóniába olvad össze egy meg-

adott helyzet vagy elv keretén belül. Az elmúlt évtizedek tisztázták a képzőművészetek minden ágának sajátos törvényeit, belső lényegét; talán ezek miatt a zártkörű kísérletek miatt vált el útjuk egy időre egymástól. Most, hogy anyagszerűen, a műfajok különálló természetére szerint dolgoznak a művészek, szó lehet már megint együttes vállalkozásról a hasonulás minden veszélye nélkül, sőt csakis most lehet szó erről, amikor szilárd esztétikai meggyőződés vezeti őket a részletekben is. A modern építészet a maga tiszta formáival megteremtette azt a lehetőséget, amiben minden igaz művészi törekvés elfér. Legyen falfestmény, vagy épületplasztika, de akár táblakép vagy díszszobor — tulajdon értékeiről való lemondás nélkül talál helyet valamennyi egy-egy közös megnyilatkozásban. Ezt az együttműködést nem szabad összetéveszteni a puszta dekoratív eljárásokkal, jelentősége éppen az, hogy lélektelen díszítmé-

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

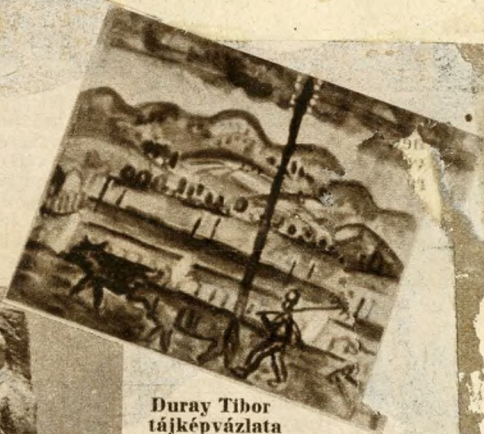
Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

la Vig-utca 6.

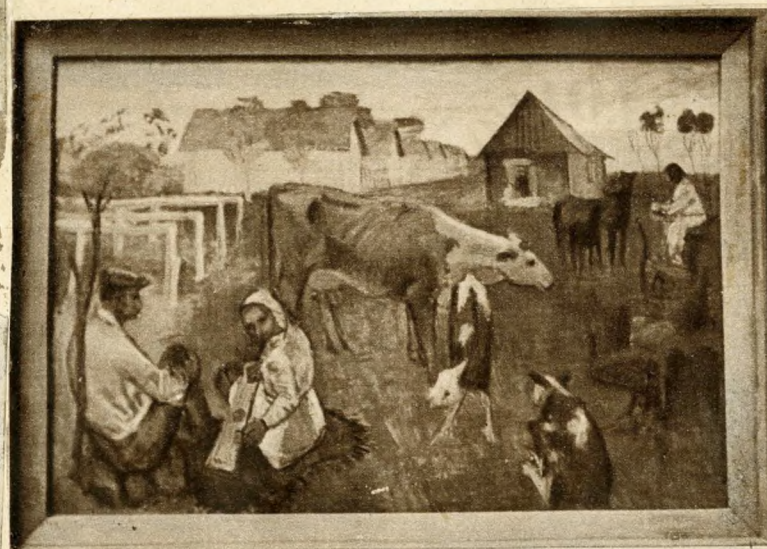

Duray Tibor
tájképvázlata

nyek helyett a művészet
produkciónak viszi el az élet
minden területére.

Jegyezzük föl ennek a termékeny kezdeményezésnek a résztvevőit, mindegyiküket dícséret illeti, nemcsak mert jó műveket csináltak, hanem mert lelkesen munkálkodtak a magyar művészet jövőjén: Antal Károly, Borberekéi K. Zoltán, Boda Gábor, Borsos Miklós, Domanovszky Endre, Duray Tibor, Karay Gyula, Kerényi Jenő, Keffán Károly, Marosán Gyula, Mikus Sándor, Szabados Jenő, Szabó Vladimir, Szalay Lajos.

Pogány Ö. Gábor

Szabados Jenő „Estefelény”
című olajfestménye

Borsos Miklós: Golgota

Kerényi Jenő: Pieta